

Chemați ca și conducători

Text biblic : Marcu 2:1-12

Versetul de aur

Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: "Păcatele îți sunt iertate", ori a zice: "Scoală-te, ridică-ți patul și umblă"? Marcu 2:9

Introducere

Evanghelia după Marcu este o carte de acțiune. După o introducere de doar trei versete, descrierea începe cu „a vanit Ioan care boteza în pustiu, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor” (Marcu 1:4). În timp ce celelalte trei Evanghelii prezintă Evanghelia mai amănunțit, Marcu continuă cu stilul său condensat. Marcu 2: 1-12, textul de astăzi, este paralel cu relatările destul de similare din Matei 9:1-8 și Luca 5:17-26. Deși ordinea cronologică a evenimentelor variază în cele trei Evanghelii sinoptice, toți trei localizează această scenă în Capernaum în timpul primei misiuni a lui Isus în Galileea. Conform pasajului de dinainte, un om cu lepră a venit la Isus și L-a rugat să-l „curețe” (Marcu 1:40-45, Luca 5:12-15). Isus l-a vindecat pe om, dar i-a spus să nu le spună altora despre asta. Dar omul „a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nicio cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile” (Marcu 1:45). Această veste se continuă în pasajul de astăzi.

Contextul lecției

I. O casă plină (Marcu 2:1-2)

A. Venirea la Capernaum (v 1)

Deși Isus a crescut într-un oraș mic din Nazaret, în Galileea (Matei 2: 21-23), el a făcut din Capernaum baza operațiunilor sale atunci când și-a început slujirea publică în acea regiune (4: 12-16). Capernaum era un oraș de pe malul de nord-vest al Mării Galileii. Isus a făcut multe vindecări acolo (Matei 4: 12-13; 9: 1-9; Luca 7: 1-5; etc.). Când s-a dus vestea că Isus este la Capernaum, el a fost probabil la casa lui Simon și a fratelui său Andrei (Marcu 1:21, 29). Soacra lui Simon a fost vindecată acolo și s-a arătat fericită să-i ofere lui Isus ospitalitate (1: 30-31). Au fost multe femei care l-au sprijinit pe Isus în lucrarea sa prin fonduri și ospitalitate (exemplu: Matei 27: 55-56); Soacra lui Simon a fost probabil una dintre aceste femei. Deși nu există niciun indiciu că a părăsit Capernaumul, fiica ei, soția lui Simon Petru a făcut-o (vezi 1 Corinteni 9: 5).

B. Casa plină până la refuz (v 2)

Ca urmare a răspândirii veștii despre Isus, nu a rămas nici un loc gol în aceea casă. Ei au venit, în parte, să asculte pe Isus vorbind despre împărăția viitoare.

II. Omul paralizat (v 3-5)

A. O intrare extraordinară (v 3-5)

Între timp, patru bărbați care purtau un al cincilea bărbat s-au apropiat de casa plină până la refuz. Singurul lucru pe care îl știm sigur despre acest om care a fost paralizat este că nu a putut să meargă. Poate că nici nu a putut să-și folosească mâinile. Determinarea prietenilor bărbatului de a-l aduce la Isus sugerează că era în nevoie de ajutor, iar cei patru credeau că Isus l-ar putea ajuta. Pentru că nu se mai putea intra în casă, a fost nevoie să facă o gaură în adoperiș și să-l coboare în casă pentru a fi vindecat.

B. O declarație surprinzătoare (v 5)

Isus a rămas surprins când a văzut credința lui și a semenilor lui care au trudit să-l bage în casă pe acoperiș. Ca urmare a acestor lucruri Isus a spus: ”Fiule, păcatele ă-ți sunt iertate”. Vechiul testament face o legătură între boală și păcat. Fiecare problemă a slăbiciunii fizice a umanității poate fi identificată într-un sens general în păcatul lui Adam și Eva (Geneza 2:

16–17; 3: 1–19). Dar asta nu înseamnă că fiecare boală poate fi din cauza unui păcat specific (Ioan 9: 3). Indiferent de motivul pentru care omul a fost paralizat, Isus a cunoscut că nevoia cea mai mare a bărbatului trebuia să fie iertarea păcatele sale.

III. Ascultători îndoielnici (v 6-9)

A. Gânduri îndoielnice (v 6-7)

Preoții puteau oferi jertfe de iertare în numele celor care și-au mprturisit păcatele. (ex: Levitic 5: 5–6). Învățătorii legii erau foarte conștienți că Vechiul Testament a învățat că nimeni nu poate ierta păcatele, ci numai singurul Dumnezeu (Exodul 34: 6–9; Psalmul 130:2-4; Isaia 43:25). Dar Isus a vorbit ca și cum ar fi avut aceeași putere de a ierta păcatele ca Dumnezeu. Dacă acești cărturari ar considera că Isus ar putea fi Dumnezeu, atunci totul ar fi fost normal. Nu a existat nici un precedent ca Dumnezeu să devină om. Prin urmare, învățătorii Legii au ajuns la concluzia legii că Isus a hulit.

B. Judecata fără de înțelepciune (v 8-9)

Isus i-a întâmpinat pe învățătorii Legii cu o întrebare proprie. Folosirea răspunsului prin întrebare a fost obișnuită în dezbateră rabinică și a fost folosită frecvent de Isus (ex: Marcu 11:27-33). Dar acesta nu este ceea ce vrea Isus. Iertarea nu poate fi verificată în mod obiectiv, dar vindecarea de boală este dovadă vizibilă.

IV. Un miracol Sutprinzător. (v 12)

A. Autoritate absolută (v 10-12)

Isus a fost în stare și dispus să le arate învățătorilor legii - și tuturor celorlalți - că are autoritate pe pământ pentru a ierta păcatele. Deși există o distincție tehnică între putere („capacitatea de a face ceva”) și autoritate („dreptul de a face ceva”; vezi Luca 4:36; 9: 1). Isus le are pe amândouă! Și aceasta este punctul cel mai important al acestei istorisiri. Abilitatea lui de a vindeca fizic a fost o dovadă tangibilă a abilității de a vindeca spiritual prin iertarea păcatelor. Ca dovadă Isus a spus bolnavului: ”scoală-te, ridică-ți patul, și dute acasă”.

B. Toți slăveau pe Dumnezeu (v 12)

Dovezile oferite de Isus au afirmat că declarația sa de iertare era adevărată. Acest eveniment a fost o dovadă uluitoare că Împărăția lui Dumnezeu era într-adevăr aproape (Marcu 1:15).

Concluzii

Lecția de astăzi ne amintește de componentele spirituale implicate în vindecarea autentică. Dacă Isus a diagnosticat paraliză acestui bărbat ca fiind rezultatul păcatului, omul nu ar putea fi restaurat fără vindecare spirituală. Nici o vindecare semnificativă și permanentă nu poate avea loc fără împăcarea cu Dumnezeu. După cum am văzut, numai Dumnezeu iartă păcatele. Și numai Dumnezeu este sursa vindecării. Isus are încă puterea și autoritatea de a oferi vindecare, aducând eliberarea de povara păcatului. Ca Dumnezeu în trup, Isus Hristos a fost întruparea declarației profunde consemnată în Exodul 15:26: „Căci Eu sunt Domnul, care te vindecă”. Acest lucru nu se vede întotdeauna în vindecarea fizică a bolilor în viața noastră pe acest pământ; dar se va vedea absolut în corpurile înviate care cresc din sămânța corpurilor noastre prezente (1 Corinteni 15: 42–54). Aceasta ne amintește de faptul că poate nu vom fi duși în Bieserică pe targă, dar trebuie să ne purtăm povorile unii altora (Gal 6:2). Pot fi timpuri în care trebuie să ne aducem aminte și să ne mărturisim păcatele unii altora pentru a fi vindecați. (Iacov 5:16)

Ce trebuie să memorăm: Isus are încă autoritate și putere absolută atât pentru a ierta, cât și pentru a vindeca.